

PAPINSKO MISIJSKO DJELO SVETOG DJETINJSTVA

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u RH

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u BiH

DOŠAŠĆE S DJECOM IZ UGANDE

Misijski materijali za animaciju djece 2021.

SADRŽAJ

Riječ urednika	3
Djelo svetog djetinjstva	4
Pjevači betlehemske zvijezde	6
Ususret Božiću s Božjom riječi	10
Upoznajmo djecu iz Ugande.....	15
Molitva malog misionara.....	21
Oče naš na jeziku runjankore	22
Aktivnosti s djecom	23
Kateheza	26
Razmatranja radosnih otajstava misijske krunice.....	34
Uvod u misu i molitva vjernika - Bogojavljenje 2022.....	36
Dan djela svetog djetinjstva - homilija	38

Fotografije: arhiv PMD-a, dinosmaps.com, Shutterstock

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u RH
Ksaverska cesta 12a, 10 000 Zagreb
tel.: +385 (0) 1 56 35 055
e-pošta: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u BiH
Kaptol 32, 71 000 Sarajevo
tel.: +387 (0) 33 66 78 89
e-pošta: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Dragi prijatelji misija!

Za svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, kada obilježavamo i dan Djela svetog djetinjstva, i ove godine priredili smo animacijske materijale koji će vam na različite načine biti dostupni i na raspolaganju. Ovi su nam materijali pomoć da se tijekom došašća što bolje pripremimo za božićne blagdane, a posebno za Bogojavljenje, kada djeca, ali i odrasli, mole i prikupljaju novčana sredstva za potrebe djece u misijskim zemljama.

Utemeljitelj Papinskoga misijskog djela svetog djetinjstva mons. Charles de Forbin Janson providonosno je angažirao djecu da mole i prikupljaju sredstva za potrebe djece u misijama. Otada djeca svake godine čine „suvremena čuda umnažanja kruha.“ Njihovom molitvom i odricanjem napravljene su mnoge škole, vrtići, bolnice, omogućeno je školovanje milijunima djece, olakšano im je odrastanje i otvorila se nada za pravedniji i bolji svijet. Otvorena Duhu Božjemu, Crkva stalno traži najbolji način evangelizacije i misijskog djelovanja. Još 1974. godine organizirala je biskup-

sku sinodu s temom *Evangelizacija modernog svijeta*. U pripravi sinode papa Pavao VI. kazao je: „Društvene uvjetovanosti sve nas obvezuju da preispitamo metode, da svi istražujemo načine kako bi do suvremenog čovjeka kršćanska poruka mogla doprijeti i da bi on u njoj našao odgovor na svoja pitanja i snagu za svoje zalaganje za ljudsku uzajamnost. Baštinu vjere Crkva mora očuvati u netaknutoj čistoći, ali nam je ujedno dužnost pružiti ju ljudima našeg vremena, koliko je to samo moguće, na razumljiv i uvjerljiv način.“ Riječi izrečene prije gotovo 50 godina tako su aktualne i za današnje vrijeme. Papi je potpuno jasno da misijske djelatnosti Crkve nema bez duboka vjerničkog osjećaja za evangelizaciju i reevangelizaciju. Zbog toga nas papine riječi potiču na preispitivanje ne samo metoda i načina suvremene evangelizacije, nego i na preispitivanje svoje osobne vjere. Je li to vjera Isusa Krista ili sinkretizam, u kojem smo pod plaštem religije sve podložili svojim potrebama?

Evangelizacija i misijsko djelovanje trebaju biti naš program

i stil života, u kojem se svakodnevno suobličujemo s Kristom. Poput službenice Božje Pauline Jaricot, utemeljiteljice Djela za širenje vjere, trebali bismo dušom i tijelom pripadati Bogu, utopiti se u ljubav Božju, da bismo tu istu ljubav mogli živjeti i s drugima dijeliti. Radosnu vijest Isusa Krista mogu radosno naviještati samo radosni navjestitelji. Tko to može radosnije činiti od djece?! Djeca su svugdje oko nas, ali im najčešće ne dajemo dovoljno važnosti niti iskorištavamo ono čime ih je Bog obdario, a bez čega nema ni jedne ozbiljne promjene u svijetu, a onda ni evangelizacije ni misijskog djelovanja. Isus nam stavlja dijete kao uzor, postavlja ga u sredinu i govori: „Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko... I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.“ (Usp. Mt 18, 2 – 3. 5.)

Neka nam ovi animacijski materijali pomognu u izgradnji evanđeoskog srca kao u djeteta, koje će biti spremno evangelizirati sebe i druge zbog kraljevstva nebeskoga!

DJELO SVETOG DJETINJSTVA

Već gotovo dva stoljeća postoji geslo koje svako dijete na svijetu može učiniti svojim: „Djeca pomažu djeci“. Radi se o geslu koje u mnogim zemljama, na pet kontinenata, i oni najmanji pretvaraju u djelo.

To su djeca koja poznaju Papinsko djelo sv. djetinjstva. Iako se u različitim državama drugačije zove, djeca širom svijeta trude se živjeti isto geslo, čija je poruka jasna: svako dijete, gdje god se nalazilo, bilo bogato ili siromašno, može pomoći drugomu, nudeći mu ono što ima. Na taj način, otkada postoji Djelo sv. djetinjstva, svako dijete ima mogućnost biti misionar, čineći najjednostavnija

djela ljubavi: brinući se za svoje vršnjake u potrebi koji žive u kojoj dalekoj zemlji, moleći za njih i odvajajući za njih ponešto od svojeg džeparca.

U današnje vrijeme čini nam se da djeca imaju sve i da dobivaju sve što poželes. Upravo nas spomenuto geslo poziva da stanemo i shvatimo da to nije istina, da postoje tolika djeca širom svijeta, ali čak i u našem gradu, ulici ili zgradi koja imaju puno manje ili možda ništa. Geslo nas poziva da ne mislimo samo na sebe, već da se okrenemo oko sebe i počnemo zamjećivati one oko nas koji nemaju osnovno za život.

Kad je utemeljitelj Djela (monsinjor Charles de Forbin Janson) osmislio to geslo, mislio je na mnogobrojnu djecu u Kini koja su umirala bez krštenja. Razmišljajući o njima, pala mu je na pamet jednostavna ideja da zamoli europsku djecu da

svaki dan izmole jedno *Zdravo Marijo* za tu kinesku djecu te da jednom mjesečno odvoje jedan novčić da bi im pomogli.

Djelo sv. djetinjstva službeno je nastalo 19. svibnja 1843., upravo zahvaljujući toj ideji mons. Charlesa de Forbina Jansona, biskupa Nancyja (Francuska). Slušajući priče koje dolaze iz Kine i kako svećenici i časne sestre dočekuju, liječe, obrazuju i krste diljem svijeta, njegova strast prema misionarima dodatno se pojačala. U Lyonu je upoznao Pauline Jaricot, utemeljiteljicu drugog djela, Djela za širenje vjere. Monsinjur Charles je odmah shvatio da bi ono što je Pauline organizirala za odrasle u Francuskoj mogao organizirati i za djecu diljem Europe. Oni bi pomogli svojoj braći i sestrama, ne samo onima iz Kine, nego i iz svih misija svijeta, kratkom dnevnom molitvom i malom mjesečnom žrtvom. Tako je rođeno Dje-

lo svetog djetinjstva, koje se ubrzo proširilo na Francusku i druge zemlje Europe i svijeta. Godine 1922. papa Pio XI. djelo je proglasio papinskim, a danas Djelo ima međunarodno sjedište u Rimu. Donacije koje prikupljaju djeca i mladi iz cijelog svijeta stižu u Rim, u Fond sveopće solidarnosti, veliku kasicu, koja podupire tisuće projekata za milijune djece, na pet kontinenata.

U Hrvatskoj već desetljećima postoje misijske kutijice, koje svećenici i vjeroučitelji daju djeci na vjeronaučnim susretima da ih ponesu u svoje obitelji i da zajedno s ukućanima, roditeljima, braćom i sestrama, djedovima i bakama, budu najprije zahvalni za dar blagostanja te da daruju druge onime što su i sami primili od Boga i dobrih ljudi. Na neki način je vrhunac dječjeg prinosa i misijske suradnje kada za vrijeme svete mise kao prigodan

prikazni dar donose svoje misijske kutijice i stavljaju ih pred oltar. To se prakticira prigodom Svjetskog dana misija – Misijske nedjelje, u listopadu, zatim na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, kad se obilježava Dan svetog djetinjstva, kao i na završetku korizmenog vremena, koje je posebno obilježeno odricanjem i solidarnošću. Tako djeca pokazuju i svjedoče kako su porasla u duhovnoj zrelosti i evanđeoskim vrjednotama.

Osobito se preporučuje prvopričesnicima i krizmanicima da u duhovnoj pripremi za primanje sakramenata budu otvoreni djelima solidarnosti, pa i misijskoj suradnji, koja se može ostvarivati prinosom misijskih kutijica. Na taj način svi postaju dionici plemenita djelovanja Djela sv. djetinjstva te geslo „Djeca pomažu djeci“ čine živim i djelotvornim, čime mijenjaju svijet.

PJEVAČI BETLEHEMSKE ZVIJEZDE

Božić je vrijeme radosti i mira, vrijeme u kojem se svijetu rodio Spasitelj. Svetkovina Bogojavljenja ili Tri kralja govori nam o tome kako se Isus rodio da bi spasio sve narode. Tri kralja predstavnici su svih naroda svijeta i njihovo poklonstvo Isusu u jaslicama predstavlja priznavanje Isusa kraljem cijelog svijeta.

Nakon što je kršćanska tradicija u mudracima s Istoka prepoznala trojicu svetih kraljeva, Bogojavljenje je dobilo posebno značenje. Djelo sv. djetinjstva, osobito u germanskim zemljama, pokrenulo je akciju u kojoj djeca u božićno vrijeme, obučena kao kraljevi, po troje, pjevajući božićne pjesme nose znak betlehemske zvijezde od

kuće do kuće, naviještajući tako božićnu blagovijest. Darovi koji se tom akcijom prikupe idu u središnji fond Djela sv. djetinjstva te se odatle dijele najpotrebitijoj djeci na svim kontinentima, a dio sredstava namjenjuje se velikim pothvatima za djecu u misijskim zemljama. Taj lijepi običaj pjevača Betlehemske zvijezde u božić-

(Na ulaznim vratima doma pjevaju):
TRI KRALJA JAHAHU,
S ONIH SUNAČNIH STRAN,
//:TRI DARA NOŠAHU
MIR, ZLATO, TAMIJAN://

no vrijeme proširio se po mnogim zemljama Europe i objema Amerikama. Mnoga djeca čiji su životi spašeni zahvaljujući aktivnostima malih misionara odazvala su se kasnije Božjemu pozivu i postala navjestitelji evanđelja – bilo kao svećenici, bilo kao učitelji, vjeroučitelji, liječnici i sl. Pjevači Betlehemske zvijezde postaju navjestitelji

radosne vijesti, postaju mali misionari u svojim gradovima i župama. Svojim trudom, zalaganjem i pjevanjem uljepšavaju božićne dane svojim susjedima koje posjećuju, a istovremeno mijenjaju živote svojih vršnjaka koji žive u najsiromašnijim uvjetima. Oni su znak i svjedočanstvo da svatko svojim djelovanjem može mijenjati svijet.

ANĐEO

„Slava Bogu na visini
i na zemlji mir ljudima
miljenicima njegovim“
Radost veliku donosimo vama
želimo da ju širite
zajedno s nama.
Rodio se Isus, svijeta spasitelj,
svakog odraslog, starca
i djeteta otkupitelj.
U Betlehemu
zasjala je zvijezda u noći
i od tada svakoj tmimi
i strahu otela moći.
Dovodim vam
„Betlehemske zvijezde pjevače“
da vam posvjedoče
kako je svjetlo
sve jače i jače.

ZVJEZDONOSAC

Nosim simbol zvijezde
koja je nad Betlehem došla,
i za kojom su trojica kraljeva pošla.
Na nepoznati put krenuli su hitno
da ne propuste vidjeti
ono što je srcu bitno.
Našli su Dijete, u hladnoj štali
i odmah su pred njim na koljena pali.
Kralj je to koji će svakom djetetu
pokazati što je sreća
ako dozvolimo da naša srca postaju sve veća.

GAŠPAR

Na svome putu vidjeli smo razne priče
neke od njih nisu nešto s čime se ljudi diče.
Djeca, gladna, žedna i gola
mislili smo bit će drugačije
nakon sljedećeg dola.

MELKIOR

Nakon što smo s planine
sišli u novu nizinu
otkrili smo još jednu
ljudsku prazninu.
Na nepreglednim poljima
djeca danonoćno rade
i bez odmora i plaće
različite biljke sade.

BALTAZAR

Kroz sela prošli smo mnoga
i vidjeli toliko toga.
Shvatili smo koliko je
široj svijeta boli
i koliko je ostavljenih
koji misle da ih nitko ne voli.

ANĐEO

Vidio sam s neba kad su
trojica kraljeva u Betlehem stigla
i svoje darove u rukama,
pred malenoga Isusa digla.
Uz tamjan, zlato i smirnu,
ispričali su Isusu
sve što ih na putu dirnu.
Maleni Isus uputi im
pogled pun topline
u kojem su prepoznali
on za sve ljude brine.
Na putu kućama
svima koje su sreli
kraljevi su radosnu vijest
o Isusu prenijeli.

ZVJEZDONOSAC

Pozvani ste i svi vi sada
kao trojica kraljeva tada.
Nakon što ste iskusili
Isusovu ljubav i blagost
svakome koga susretnete
prenesite tu radost.
Zahvalite za sve što imate
i to sa siromašnima podijelite.
Budite Isusova produžena ruka
kako nikoga više ne bi morila
nikakva muka.
Odrasli, djeco, svojom pomoći
mijenjajte kuglu zemaljsku
da na njoj siromašnima bude bolje
i dođete svi u sreću rajsku.

Zapjevajmo zajedno: Radujte se narodi...

USUSRET BOŽIĆU S BOŽJOM RIJEČI

Tijekom četiri tjedna došašća pripremamo se za rođenje Isusa Krista, utjelovljenu riječ Božju. Stoga je najbolji način priprave za Božić pomno oslušivati što nam poručuje Božja riječ, odnosno nedjeljna evanđelja u vremenu došašća. Ovdje donosimo evanđeoske tekstove za svaku pojedinu nedjelju, promišljanja vezana uz evanđelja i pomoć za njihovu konkretnu primjenu u životu. Evanđelja su označena pojmom „slušanje“ kako bismo si osvijestili da je važno pozorno slušati ono što nam tekst govori. Zatim slijedi drugi dio „...od slušanja k srcu“ jer je važno da sve ono što smo čuli siđe u naša srca i da nam konkretno progovori. I na kraju kada je Boža riječ dotakla naše srce ona nas potiče na djelovanje, na promjenu života. Stoga zadnji dio „...od srca k djelu“ donosi prijedloge praktičnih odluka, koje, potaknute Božjom riječi, mogu mijenjati našu svakodnevicu i naše međusobne odnose. Moguće je odabrati jednu, ali i više odluka koje ćemo u tom tjednu ostvariti. Važno je da smo svjesni da je svaki, i najmanji korak, korak prema naprijed, korak bliže Isusu.

1. nedjelja došašća

Lk 21,25-28.34-36

Slušanje...

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba narodâ zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje. Pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenađa ne zatekne onaj dan jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji. Stoga budni budite i u svako doba molite da uzognete umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega.«

...od slušanja k srcu...

Evandjelje na početku došašća može djelovati pomalo zastrašujuće jer govori o mnogim katastrofama i strahu koji će navijestiti ponovni Isusov dolazak. Kako se radovati i iščekivati njegov drugi dolazak u takvim okolnostima? Tako što nam tekst istovremeno govori da se

bliži naše otkupljenje. Govori nam da se ne moramo brinuti ako smo spremni za Isusov dolazak, a spremni smo kada živimo prema njegovim zapovijedima, kada se trudimo biti prijatelji s njime i kada čuvamo svoja srca čistima, kada nismo svadljivi, proždrljivi, neposlušni... Kada redovito molimo onda u nama raste sigurnost da Bog drži svijet u svojim rukama i da će njegov dolazak za nas biti trenutak najljepšega susreta.

...od srca k djelu

Kroz prvi tjedan došašća nastojat ću razmišljati o svemu dobrome što činim i čime bih mogao dočekati Isusa na njegovu dolasku. Isto tako vidjet ću i ono s čime ga ne bih volio dočekati i probat ću to promijeniti. Svojim primjerom potaknut ću i svoje roditelje, brata, sestru i svoje prijatelje na promjenu. Pokušat ću biti poslušniji, zahvalniji Bogu i roditeljima na svemu što imam, a što mnogi moji vršnjaci u misijskim zemljama nemaju.

2. nedjelja došašća

Lk 3,1-6

Slušanje...

Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj Judeje bio Poncije Pilat, tetararh Galileje Herod, a njegov brat Filip tetararh Itureje i zemlje trahonitidske, i Lizanije tetararh Abilene, za velikog svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. On obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha kao što je pisano u Knjizi besjeda Izaije proroka: »Glas viče u pustinji: 'Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi neka se izglate! I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.'

...od slušanja k srcu...

Druga nedjelja došašća donosi nam evanđelje koje započinje kao povijesna priča koja nam daje točne podatke o godina-

ma, kraljevima i mjestima čime nam evanđelist želi pokazati važnost i istinitost događaja koji opisuje. Želi nam pokazati u kojim okolnostima se pojavio Ivan Krstitelj i pozvao ljude na promjenu. Kako bi potaknuo na obraćenje Ivan Krstitelj koristi slike. Govori o gorama koje se trebaju sniziti, nizinama koje se trebaju ispuniti, hrapavim putevima koji se trebaju

izgladiti dok u biti poziva da se naše umišljene visine spuste, prazna srca ispune, hrapave i grube naravi omekšaju. Poziva nas na promjenu našega ponašanja prema Bogu, bližnjemu i sebi kako bismo pripravili put Isusu koji dolazi.

...od srca k djelu

Tijekom ovoga tjedana razmišljat ću više o svome ponašanju i o svojim postupcima. Nastojat ću vidjeti proizlazi li način na koji se ponašam prema roditeljima i prijateljima iz ljubavi ili iz prkosa i toga što želim sve učiniti po svome. Osvrnut ću se i na lijepe stvari koje činim i potruditi se da takve ostanu i budu primjer onima oko mene.

Učinit ću neko dobro djelo, pričati nekome s kime se inače ne družim i pokušati bolje upoznati tu osobu kako bi se još jedan krivudavi put poravnao i Isus po njemu mogao doći do svakog čovjeka. Izmoliti ću jednu desetnicu misijske krunicice da sva djeca na svijetu upoznaju Isusa.

3. nedjelja došašća

Lk 3,10-18

Slušanje...

U ono vrijeme: Pitalo je Ivana mnoštvo: »Što nam je dakle činiti?« On im odgovaraše: »Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka učini isto tako.« Dođoše krstiti se i carinici pa ga pitaahu: »Učitelju, što nam je činiti?« Reče im: »Ne utjerujte više nego što vam je određeno.« Pitaahu ga i vojnici: »A nama, što je nama činiti?« I reče im: »Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom plaćom.« Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitaahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: »Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.« I mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješćivao evanđelje.

...od slušanja k srcu...

U trećoj nedjelji došašća evanđelje nam daje konkretne upute kako se promijeniti i kako mijenjati svijet oko sebe. Upute nisu komplicirane za slijediti: budimo zadovoljni i zahvalni za ono što imamo, podijelimo s drugima što možemo, ne činimo nikome nepravdu ili neko zlo. Na taj način malim gestama, malim koracima koje činimo svaki dan možemo mijenjati svoju obitelj, svoj razred, svoj grad i tako malo pomalo cijeli svijet. Svaka, pa i najmanja promjena na bolje je važna i čini razliku. Isus je uvijek bio najsretniji s onima koji

su davali malo, ali su davali sve od sebe i od srca.

...od srca k djelu

Donijet ću odluku kako ću konkretno nekome pomoći. Odvojiti ću nešto od svoga džeparca i staviti u misijsku kutijicu kako bi prikupio pomoć za djecu u misijskim zemljama. Pronaći ću igračke s kojima se više ne igram i zamoliti roditelje da ih pripremi i pošaljemo djeci koja će im se razveseliti. U školi ću podijeliti bombone ili čokoladu s djecom u razredu i truditi ću se ne svađati, nego graditi lijepu atmosferu u obitelji i razredu jer Božić i Isusov dolazak su sve bliže.

4. nedjelja došašća

Lk 1,39-45

Slušanje...

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu.

Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: »Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mogega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava

tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

...od slušanja k srcu...

Evandjelje zadnje, četvrte, nedjelje došašća donosi nam atmosferu radosti Božića, radost Isusova dolaska. Marija dolazi Elizabeti i donosi joj Isusa koji iako još nije niti rođen donosi veselje Elizabeti, ali i Ivanu Krstitelju koji u njezinoj utrobi skače od veselja zbog Isusove blizine. Isus je nakon svoga rođenja, smrti i uskrsnuća s nama ostao trajno prisutan i možemo ga svakodnevno posjetiti u svetohraništima u našim crkvama i

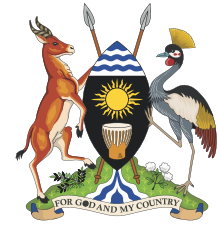
primiti u svetoj pričesti. To je neizmijerna radost i blagoslov koji ne smijemo zaboraviti.

...od srca k djelu

Kroz zadnji tjedan do Božića otići ću koji puta na misu zornicu ili na večernju misu tijekom tjedna. Na vrijeme ću se ispovjediti kako bih spreman dočeka Božić i mogao u svetoj misi radosno susresti Isusa. Isto tako truditi ću se da sve koje susretнем s nečim razveselim, bilo nekim konkretnim djelom, bilo samo svojim lijepim ponašanjem. Posjetiti ću nekoga koga dugo nisam vidio. U ovom tjednu ću više moliti za misionare da cijelim svijetom prenesu vijest o Isusu.

UPOZNAJMO DJECU IZ UGANDE

Nacionalna zastava Ugande izražava ideju o ujedinjenju zemlje i vjere u njezin uspješan razvoj. Crna pruga simbolizira afričko crno stanovništvo, a crvena boju krvi svih ljudi i ukazuje na jedinstvo svih stanovnika Ugande. Žuta se ne odnosi na ljude, nego na samu Afriku. Simbolizira užareno sunce.

Službeni jezici Ugande su engleski i svahili.

Grb Ugande sastoji se od štita i koplja, koji predstavljaju narod Ugande u borbi za svoju zemlju. Na štitu se nalaze valovi, simbol jezera Viktorije, sunce i bubnjevi. Štit pridržavaju antilopa kob i ždral. Ispod štita je vrpca sa natpisom na engleskom jeziku: „Za Boga i domovinu“.

Uganda se nalazi u istočnom dijelu Središnje Afrike.

Glavni grad Ugande je Kampala, jedan od najbrže rastućih gradova u svijetu.

Uganda ima zadivljujuću prirodu te ima 60 zaštićenih područja, uključujući 10 nacionalnih parkova.

Uganda je jedna od deset zemalja u kojima je moguće posjetiti ugrožene gorile, a planinske gorile glavna su turistička atrakcija Ugande.

Gledanje divljači je najpopularnija turistička aktivnost u Ugandi

Ptica ždral – nacionalni simbol Ugande.

MOJA OBITELJ

Ja sam Hellen Arinanye. Rođena sam 20. veljače 2007. u Rusooki, malom selu u jugozapadnoj Ugandi. Imam 14 godina (da se ne mučite brojati) i idem u šesti razred osnovne škole, mada sam mogla već ove godine završiti sedmi razred.

Zbog Covid-19 dvije godine nismo išli u školu, tako da sam još uvijek u šestom razredu. Kod nas osnovna škola traje sedam godina, a srednja može biti četiri ili šest godina, ovisno o smjeru. Moja škola se zove Osnovna škola sv. Petra. To je državna škola te, kao i u svim školama u Ugandi, u njoj đaci nose uniformu, po kojoj se lako može prepoznati u koju školu idemo. Naša uniforma je svijetloljubičasta. Možete me vidjeti s mojim prijateljima na slici.

Veoma volim naše učitelje, pogotovo učitelja Leonarda Bitmazirea, koji mi predaje engleski jezik.

Moje drugo ime, Arinanye, na našem jeziku runjankore znači *on (Bog) je sa mnom*. Sva ugandska imena imaju neko značenje, povezano s našom vjerom ili sa svakodnevnim životom.

Moja mama Dinavence Kansiime veoma je požrtvovna mama, kao i sve mame. Nakon smrti našeg oca Poolyja

Muhairwea, koji je umro prije pet godina, moja majka nam je sve, a ponajviše Božji dar. Od tatine smrti sve se promijenilo. Mislili smo da će se sve srušiti, ali dobrotom naših redovnica iz družbe Kćeri Božje Ljubavi, moje dvije starije sestre, Clare Akanyijuke i Vian, te dva mlađa brata, Prospera Twinemukame i Dericka Abesigamukame, nastavili smo školu i imamo nadu u bolju budućnost. Clara je sada u tekstilnoj školi. Pogledajte kako si je prekrasnu haljinu sašila! (Vidi fotografiju!) I ja se nadam da ću uskoro nešto dobiti od njezina umijeća. Vian je u prvom razredu srednje škole, a trebala je već završiti srednju školu. Prosper je u trećem osnovne, a Derick tek treba krenuti u školu.

Moja obitelj veoma je povezana s našom župnom zajednicom.

Idemo gotovo svaki dan na svetu misu. Naša župna crkva sv. Franje Asiškoga tek je pet minuta udaljena od naše kuće, kao i naša škola. Uz naše sestre imamo i druge redovnike u župi, a to su franjevci i franjevke. Franjevci vode našu župu, a sestre franjevke djeluju u našoj filijali Rwentobo. One isto pomažu djeci kao što sam i ja, onima koji su u velikoj potrebi. Ministrantica sam već tri godine. To već postaje tradicija u našoj obitelji da smo ministranti. Nakon mojih sestara ja sam postala ministrantica, a ove godine mi se pridružio i moj mlađi brat Prosper. Nedjeljne svete mise uvijek su

bile pune života, plesa, pjevanja, ali sad se sve promijenilo. Bojimo se jedni drugih, ne plešemo i samo čekamo da misa što prije završi. Molim Boga da ova zaraza prestane i da sve bude kao prije.

Silno volim pjevati i plesati u crkvi i veoma sam sretna što mogu biti ministrantica. Kada odrastem, mislim da će mi to nedostajati, ali nastojat ću ostati u crkvenom zboru.

U budućnosti bih htjela biti medicinska sestra, ali možda i časna sestra. Htjela bih uzvratiti Bogu za svu njegovu dobrotu u svojem životu.

Moja obitelj ima kuću od blata, s dnevnom i tri spavaće sobe (slika). Kad su jake kiše, naš krov prokišnjava i obično odjeća moje braće bude mokra. Imamo malu plantažu banana, iz koje dobivamo našu svakodnevnu hranu, koju zovemo

matoke. Matoke su banane za kuhanje i moraju se pripremiti dok su još zelene (slika), dok banane koje se ne kuhaju moraju požutiti da bismo ih mogli jesti. Imamo i mali vrt, gdje sadimo grah i kukuruz, koji su dodatci našoj prehrani. Bog nas je blagoslovio s dvije sezone sadnje, on je pažljiv prema nama, jer zna da nekada ni te dvije sezone nisu dosta da se prehranimo.

Uganda je poznata po imenu Biser Afrike, jer

je prekrasna zemlja, s mnogim jezerima, nacionalni parkovima, životinjama... Evo jednog primjera: jezero Nkugute, što znači *progutati*, ima zemljopisni oblik Afrike. Ime je dobilo

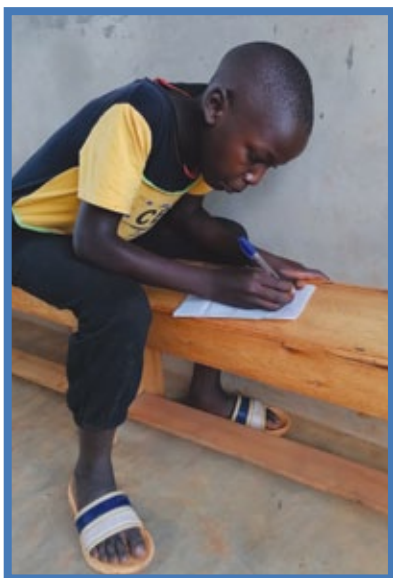

po priči da se svake godine u njemu utopi jedan dječak i jedna djevojčica, tj. da ih jezero proguta. Dobro, to nije baš tako privlačno.

Sve u svemu, Ugandanci su veoma sretni i gostoljubivi ljudi. Ako mi ne vjerujete, dođite! Ako pak ne možete doći, *gugajte* i sami ćete se uvjeriti!

MOJ ŽIVOT KOD KUĆE I U ŠKOLI

Zovem se Akampurira Emanuel (Emmy). Idem u treći razred osnovne škole. Kada idemo u školu (prije pojave koronavirusa), ustajemo rano ujutro, spremamo se i oblačimo uniformu. Kada stignemo u školu (meni je škola blizu), prvo učimo. Neki do škole pješače i po nekoliko sati. Poslije nekog vremena imamo pauzu za doručak. Poslije doručka nastavimo s učenjem do ručka.

Ponedjeljkom poslije ručka učimo dva sata, zatim idemo na igralište. Oko 17 sati idemo kući.

Utorkom učimo cijeli dan. Srijedom učimo do ručka, a zatim ponekada imamo rasprave ili idemo učiti ples i slušati glazbu ili učiti glumu. Četvrtak i petak učimo cijeli dan. Subotom učimo pola dana i tada idemo kući do ponedjeljka. Veselimo se vikendu, da možemo uživati s obitelji i prijateljima. Ja imam sreću da idem u bolju školu i znam dobro engleski, koji je u Ugandi službeni jezik. Mnoga djeca nisu takve srće. Mnoga čak niti ne idu u školu!

Kad sam kod kuće, ustajem ujutro kad se dan pojavljuje. To je oko sedam sati. Prvo pometemo kuću. Uzimam doručak i idem u vrt ili njivu kopati i obrađivati. Kod nas dobro uspijeva grah, kukuruz, banane... Radim s odraslima do podne. Poslije je nemoguće raditi zbog vrućine. Tad se vraćamo kući i pripremamo ručak.

Poslije ručka kratko se odmorimo i onda igramo nogomet.

U predvečerje sva djeca idu na izvor na vodu i pripremamo večeru. Naš obrok je najčešće porige (napitak od žitarica) ujutro, za ručak posho (palenta) i grah, a za večeru banane i dodo (biljka okusa slična špinatu). Ponekad se na jelovniku nađu i avokado te kasava (korijen odlična okusa).

Mi djeca skupljamo plastiku i metal. Kada to uspijemo prodati, možemo si kupiti novu majicu ili hlače. Ili slatkiš. Pomažemo i našim susjedima. Sretni smo da su nam časne sestre susjede i one pomažu nama i mi njima.

MOJA ŽUPA

don Gabrijel Jukić,
Vrhbosanska nadbiskupija

Moje ime je Akelo Auma. Imam 12 godina. Živim u Župi Adea, koja pripada okrugu Abim. Župa je smještena u središtu ravnice, koja je okružena visokim stjenovitim planinama.

Puno toga se promijenilo otkako su ovdje prije stotinu godina stigli misionari, a mi ih zovemo „bijeli oci“. Po dolasku misionara naša župa veoma se počela razvijati, kao i cijeli kraj. Moji roditelji često mi o tome govore. Misionari su nam omogućili pitku vodu. Na nekoliko mjesta napravili su javne zdence sa slavinama, kamo možemo doći i natočiti vodu. To nam je veoma važno i olakšava nam život.

Misionari su napravili i ciglanu, gdje je zaposleno mnogo roditelja mojih prijatelja. Imati posao puno znači, jer bez posla našim je obiteljima veoma teško. Velik broj ljudi živi od poljoprivrede i stočarstva, a neki su uspjeli razviti farme i poljoprivredna polja. Ipak, većina ljudi živi vrlo teško i često se borimo da imamo barem jedan obrok dnevno.

Najveći nam problem predstavlja malarija, jer to je bolest koja je prisutna tijekom cijele godine, a od nje umiru stariji i ljudi slabijeg imuniteta. Bilo bi puno lakše kad bi se ljudi mogli bolje hraniti, ali mnogi jedva preživljavaju, tako da su osim malarije prisutne i razne druge bolesti.

Volim ići u školu. Školovanje nam je veoma važno. Međutim, nije lako omogućiti djeci da idu u školu. Budući da se školarina plaća, našim roditeljima teško je omogućiti nam školovanje. Često obitelji rasprodaju svu svoju imovinu samo da bi mogli omogućiti školovanje svojoj djeci. Mi volimo učiti, ići u školu i družiti se, a naši roditelji veoma se trude za nas i žele nam omogućiti školovanje, jer znaju koliko

je to bitno. Jednog dana moći ćemo lakše pronaći posao i lakše živjeti te imati mogućnost da jedemo tri obroka dnevno, a ne da se borimo da bismo preživjeli i uspjeli pojesti barem jedan obrok.

Život u mojoj župi veoma je aktivan. Svećenici nam puno pomažu i stalno su uz nas. Volimo ići na svetu misu i druženja – to nam je važno! Moja vjera je živa i jaka i pomaže mi da se trudim, učim, pomažem obitelji i da vjerujem da ću jednog dana imati posao, svoju obitelj i biti sretna.

Razveselim se kada vidim da je moja obitelj sretna i da moji roditelji nisu zabrinuti jer imamo što jesti i možemo slobodno živjeti i raditi. A najljepše mi je kad smo zajedno na svetoj misi.

MOLITVA MALOGA MISIONARA

Gospodine, po krštenju si me uveo u veliku obitelj svoje djece, u Crkvu. Ti me poznaješ po imenu i pozivaš me da postanem Tvoj misionar. Pomozi mi da se zanimam za druge, da ih susrećem i da ih volim takve kakvi jesu. Pomozi mi da dijelim svoje vrijeme, svoje prijateljstvo i svoj novac s braćom i sestrama iz cijeloga svijeta. Nauči me da Ti se obraćam svaki dan i da u svemu imam povjerenje u Tebe. Pogledaj i blagoslovi, Gospodine, djecu cijeloga svijeta. Nauči me da služim svome bližnjemu i da budem radosni svjedok Tvoga evanđelja. Amen.

OČE NAŠ NA JEZIKU RUNJANKORE

TATAITWE

Tataitwe ow'omu iguru,
eiziina ryawe ritiinwe,
obukama bwawe bwije,
ebi okunda bikorwe omu nsi
nk'oku bikorwa omu iguru.
Otuhe eri izooba egabo yaitu y'obutoosha.
Otusaasire ebibi byaitu,
nk'oku tusaasira abatushaagiza.
Otatureka tukoohibwa,
kureka otujune Omubi. Amiina!

OČE NAŠ

Oče naš, koji jesi na nebesima,
Sveti se ime tvoje,
Dođi kraljestvo tvoje,
Budi volja tvoja
Kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas,
I otpusti nam duge naše,
kako i mi otpuštamo dužnicima našim,
I ne uvedi nas u napast,
Nego izbavi nas od zla. Amen.

AFRIKA U SRCU

AKTIVNOSTI S DJECOM U MISIJSKOM TJEDNU

PODRUČJE AKTIVNOSTI: Istraživačko-spoznajne aktivnosti.

DOBNA SKUPINA: mlađa i starija mješovita skupina
(Ribice i Leptirići).

CILJ: upoznavanje djece s afričkim načinom života, senzibilizacija djeteta za prihvaćanje različitosti (suosjećanje s bližnjima) i svijest kako je Bog svuda oko nas i ljubi svakog čovjeka.

● Poticaj je bio promatranje izloženih stvari iz Afrike i ostalih dijelova svijeta, koje su donijeli misionari. Djeca su mogla upoznati drugačiji način života i kulture pojedinih misijskih postaja/zajednica, gdje živi lokalno stanovništvo, a djeluju naši misionari.

Razni poticaji:

- karta Afrike
- globus
- enciklopedije – Kontinenti i države, Životinje svijeta
- afričke životinje
- afričke nastambe
- afričke lutke
- misijska krunica
- multimedijalni sadržaji i fotografije sestara Kćeri Božje ljubavi iz Ugande...
- predmeti iz misija
- misijske slikovnice (Kimbino krdo, Elmer, Elmer i izgubljeni medo, Priča o ocu Filipu)
- afričke pjesme i plesovi
- afrički instrumenti
- pjesme: *Tko stvori i Čini dobro*

1. DAN - Izrada afričke kućice

Individualne i grupne aktivnosti s djecom

- posjet misijskom kutiću
- promatranje globusa povećalom
- izrezivanje ukrasnog papira
- ukrašavanje afričke kućice (drvenim štapići+pastele)
- izrada afričke kućice od kocaka

Zajedničke aktivnosti

- ples uz ritam afričke glazbe
- slikovnica: Elmer

2. DAN: - Izrada karte kontinenta Afrike

Individualne i grupne aktivnosti

- izrezujemo i lijepimo sličice afričkih životinja
- slikamo kartu Afrike (tempere)
- ukrašavanje plakata (djelovanje sestara KBLJ u Ugandi, otisak ruke temperom – pet otisaka u bojama = pet kontinenata)
- oblačenje tradicionalne afričke odjeće
- konstrukcija afričkog sela od drvenih kocaka

Zajedničke aktivnosti

- igra: Lov na lavove
- zajednički gledamo fotografije i videozapise iz Afrike
- priča „Elmer i izgubljeni medo“, „Kimbino krdo“

3. DAN: - Afrička djeca (izgled)

Individualne i grupne aktivnosti

- bojanje nacrtanih lica afričke djece smeđom temperom, a crnom bojom ukrašavanje kose
- oblačenje i simboličke igre s lutkama crne boje

Zajedničke aktivnosti

- promatranje karte Afrike
- promatranje slika djece iz Afrike (brošure, časopisi...)
- gledanje youtube videa o životu u Africi
- priča o ocu Filipu

4. DAN: - Izrada misijske krunice

Individualne i grupne aktivnosti

- izrezivanje krugova u misijskim bojama i lijepljenje na hamer papir u obliku krunice

Zajedničke aktivnosti

- molitva Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
- molitva jedne desetice misijske krunice

Djeca su se okupila oko misijske krunice u bojama i zajednički izmolila Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu. Promatrali su kako izgleda krunica, koje boje sadrži i što koja boja simbolizira (simboliziraju pet kontinenata na kojima djeluju misionari).

5. DAN: - Igre u afričkom kutiću na hodniku vrtića

Individualne i grupne aktivnosti

- djeca su se spontano igrala misionara te manipulirala afričkim šušalicama i bubnjevima
- oblačili su se u tradicionalnu afričku odjeću

Zajedničke aktivnosti

- afrički ples uz bubnjeve i šušalice

SVETI FRANJO KSAVERSKI

KATEHEZE

 Tomislav Šegina, vjeroučitelj
Zagrebačka nadbiskupija

Naslov: Sv. Franjo Ksaverski

Metodički sustav: problemsko-stvaralački

Ishodi:

- Učenici navode osnovne podatke o došašću.
- Učenici na temelju istraživanja životopisa sv. Franje Ksaverskoga prezentiraju osnovne informacije o njemu.
- Učenici molitvom *Krunice* pokazuju da su svjesni važnosti molitve za misionare i misije.

Dob: 5. – 8. razred osnovne škole

Molitveni uvod:

Zlatnih krila¹

Zlatnih krila anđela si, Bože, k meni poslao.

Anđeo me svetom riječi
Majkom Božjom prozvao.

Anđeo me svetom riječi
Majkom Božjom prozvao.

Hvala, Višnji, tebi hvala,
za tu milost toliku,
a u suzi u mom oku
čitaj ljubav veliku.
A u suzi u mom oku
čitaj ljubav veliku.

¹ Vjeroučitelj s učenicima pjeva pjesmu *Zlatnih krila* ili ju pušta s kojeg uređaja.

Stvaranje problemske situacije:

Upravo smo otpjevali pjesmu koja je specifična za ovo doba godine. Znete li kako se zove liturgijsko vrijeme u kojem se upravo nalazimo? (Došašće ili advent.) Koliko traje? (Četiri adventske nedjelje, tj. minimalno tri, a maksimalno četiri tjedna.) Čemu zapravo služi ovo liturgijsko vrijeme? (Kao priprava za Božić.) Koje još adventske pjesme znate? (*Poslan bi anđel*

Gabrijel, Visom leteć ptice male, Zdravo budi Marijo...) Koja se liturgijska boja nosi za vrijeme došašća? (Ljubičasta.) Možete li navesti neke običaje koji su specifični baš za adventsko vrijeme? (Adventski vijenac, adventski kalendar, mise zornice, sijanje božićne pšenice...)

Izdvajanje i preciziranje problema:

Ako pogledate katolički kalendar, vidjet ćete da se za vrijeme

došašća slavi nekoliko poznatijih blagdana: Sv. Franjo Ksaverski, Sv. Barbara, sv. Nikola, Bezgrešno začeće BDM, Gospa Loretska, Sv. Lucija i Bl. Drinske mučenice. Sad ćete u paru dobiti kartice s datumima, nazivima blagdana i slikama povezanim s tim blagdanima.

Vaš je zadatak da kartici s imenom blagdana pridružite ispravnu karticu s datumom blagdana i slikom koja je povezana s njime.

Sv. Franjo Ksaverski	Sv. Barbara	Sv. Nikola	Bezgrešno začeće BDM	Gospa Loretska	Sv. Lucija	Bl. Drinske mučenice
						
3. 12.	4. 12.	6. 12.	8. 12.	10. 12.	13. 12.	15. 12.

Nakon što učenici povežu sliku, blagdan i datum, vjeroučitelj proziva jedan par te svi zajedno provjeravaju točnost rješenja. Vjerujem da je vama zbog običaja darivanja djece od navedenih najvažniji blagdan sv. Nikole. Znete li čiji je sve zaštitnik sv. Nikola? (Pomocara i djece.) Svetica uz koju se veže sijanje pšenice je sv. Lucija. Znete li čija je ona zaštitnica? (Slijepih osoba.) Među navedenim blagdanima nalazi se i blagdan svete koja se

štuje kao zaštitnica topnika i rudara. Koja je to svetica? (Sv. Barbara.) Blagdanom Bezgrešnog začeca BDM slavimo vjersku istinu da je Marija začeta bez istočnog grijeha, a blagdanom Gospe Loretske prijenos nazaretske kućice (kuća Svete obitelji) iz Nazareta u Loreto (Italija). Koje se hrvatsko svetište povezuje s privremenim boravkom nazaretske kućice? (Trsat.) Još jedan blagdan koji možemo povezati s hrvatskim narodom blagdan je Blaženih

Drinskih mučenica. Od njih petero časnih sestara dvije su bile Hrvatice, a mučeništvo su podnijele za vrijeme II. svjetskog rata na prostoru današnje Bosne i Hercegovine. Svetac koji se slavi na samom početku došašća je sv. Franjo Ksaverski. Iako nije toliko popularan kao njegov imenjак sv. Franjo Asiški, iznimno je važan za povijest Katoličke crkve. Danas ćemo se malo detaljnije upoznati upravo s tim svetcem.

Naznake uputa za rješavanje problema:

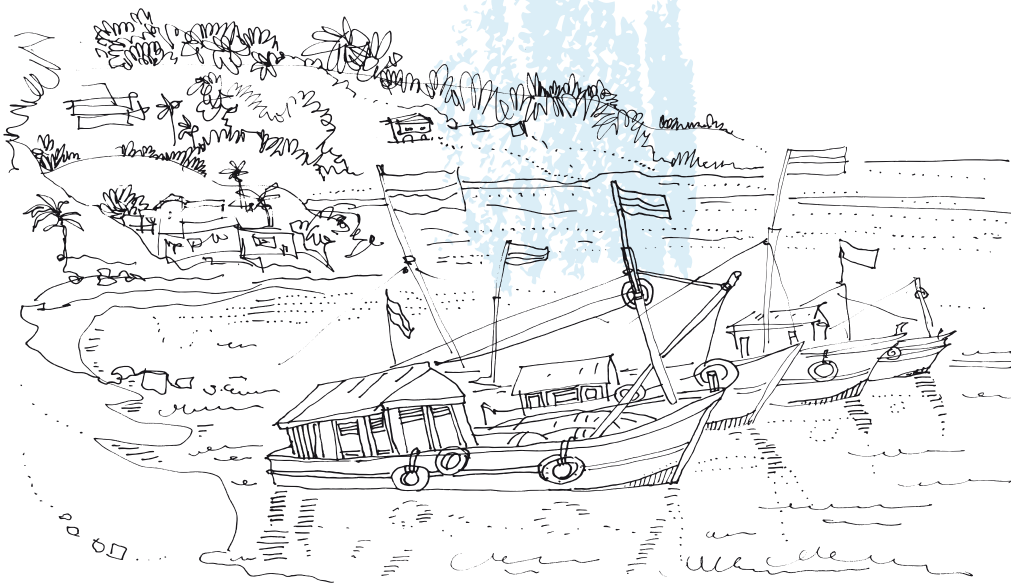
Svaki par dobit će tekst s kratkim životopisom sv. Franje Ksaverskoga. Vaš zadatak je da pažljivo pročitate ovaj tekst i da na temelju njega sastavite deset pitanja koja bi vi kao novinari postavili tomu svetcu. Nakon što napišete pitanja, molim vas da uz njih napišete i odgovore. Kada završite rad na ovom zadatku, dogovorite se tko će prigodom predstavljanja rezultata glumiti novinara, a tko sv. Franjo Ksaverskoga.

Sveti Franjo Ksaverski – zaštitnik misija

Franjo Ksaverski rođen je 7. travnja 1506. u dvorcu Xavier, u Navarri, na sjeveru današnje Španjolske. Po nacionalnosti je bio Bask. Kao devetnaestogodišnja mladić iz imućne obitelji i sin sveučilišnog profesora u Bologni, Franjo Ksaverski odlazi studirati u Pariz, na tamošnji slavan fakultet Sorbonu. Tijekom studija posebno se je sprijateljio sa sunarodnjakom Ignacijem Lojolskim. Godine 1534. Franjo i još nekolicina prijatelja

i istomišljenika pomažu Ignaciju u osnivanju Družbe Isusove. Poloviči svečane zavjete, mladići su se dodatno obvezali da će ubuduće u siromaštvu i čistoći služiti Bogu i djelovati kao misionari. Svoje će poslanje u širenju kršćanstva obavljati kao misionari među nekršćanima u dalekim krajevima, želeći učvrstiti svoje apostolsko opredjeljenje. Franjo se za početak odluči s prijateljima hodočastiti u Svetu Zemlju. Čekajući brod za Palestinu u Veneciji, nepredvidive

okolnosti uporno su mu odgađale put. U međuvremenu se Franjo zareديو i služio svoju prvu svetu misu, a zatim ga je put odveo u sasvim novom smjeru i želja da obiđe Svetu Zemlju nikad mu se nije ispunila. Godine 1538. Franjo prati Ignacija u Rim te mu pomaže u završnim radnjama pri sastavljanju prve konstitucije i ustroja reda Družbe Isusove, koju je potvrdio papa Pavao III. 1540. godine. U svojoj 35. godini, po iznenadnom pozivu portugalskog kralja, isusovac Franjo bez oklijevanja odlazi u Indiju, uzevši sa sobom samo krunicu i časoslov. Tijekom putovanja vrijeme je bilo izuzetno loše te su putnici i većina posade patili od morske bolesti. Premda je i sam Franjo podnosio teško valove, on je svoje teškoće uspješno nadvladao molitvom i pomaganjem suputnicima. Nakon trinaest mjeseci trgovačkom lađom stiže u Gou, portugalsku koloniju južno od Bombaya, u današnjoj In-

diji, i započinje svoje požrtvovno misionarsko djelovanje. U Goi ga dočeka tužna slika, mala kolonija Europljana koja se tek privikavala na teške životne uvjete u klimatski i zdravstveno nepovoljnoj sredini. U domorodačkom stanovništvu prevladavalo je veliko siromaštvo, glad, zarazne bolesti, neznanje... Za skromna Franju misionara bio je to veliki izazov. S krunicom u ruci i Božjom riječi na usnama ubrzo osvaja puk i masovno ga pokrštava, gladnima donosi hranu, djecu poučava, njeguje bolesne, oživljuje zamrle. Ostaje zapamćen po nesebičnoj pomoći za vrijeme jedne od epidemija koja se u to doba pojavila te zalazi među gubavce, od svih odbačene i napuštene. Kasnije je odlazio na druga područja i kamo god bi došao, osnivao je misijske postaje koje su mogle funkcionirati i nakon njegova odlaska. U Rim je pismima izvještavao o svojim iskustvima, doživljajima, uspjesima i neuspjesima, te su njegova pisma tiskana i slana na cijeli Zapad. Na taj način je mnoge u europskim zemljama oduševljavao

za misije. Da bi mogao što bolje razumjeti prilike u tuđim zemljama, Franjo je najprije učio jezik, običaje i izvorne oblike religije stanovništva, za pomoć je uzimao domaće pomoćnike. U razdoblju od 1542. do 1552. misionarske odrednice su: Travancon, Malacca, Cejlon, Molučki otoci. Nemirni duh Franju Ksaverskoga odvodi u nova prostranstva Dalekog istoka. Kad je primio vijest o otkriću Japana, odlučio se otići i u najkraćem vremenu naučio je japanski jezik te je 1549.

godine otišao u "novootkrivenu zemlju". Ploveći prema Japanu, molitvom će utišati oluju i spasiti mornare i brod. Godine 1550. krenuo je u glavni grad, današnji Kyoto, u želji da dođe do cara, ali nije uspio jer je bio odbijen. Nakon kraćeg boravka u Japanu Franjo odlazi misionariti nazad u Indiju. Isusovačka družba u Rimu imenuje ga prvim provincijalom indijske isusovačke provincije, ali Franjo je već tada imao pred očima novi cilj. Bila je to Kina. Smatrao je da bi pokr-

štavanjem Kine mogao steći veći utjecaj na Japan. Taj plan, nažalost, nije ostvario. Stigao je na otok San Tcho (Sancian), nedaleko od kineske obale, i dalje nije mogao, jer mu to kao strancu nije bilo dopušteno. Na otoku teško i iznenada obolijeva i nakon dva tjedna u samoći, bez potrebne njege, umire 3. prosinca 1552. godine od upale pluća, sa svega 46 godina života. Posmrtni ostatci sv. Franje Ksaverskog kasnije su pokopani u Goi. Godine 1622. svetim ga proglašava papa Grgur XV., a papa Pio XI. proglasio ga je 1927. godine zaštitnikom Istoka i Djela za širenje vjere. Glavni je zaštitnik svih misija i misionara. Zaštitnik je pomoraca u olujama i postao je jedan od zagovornika protiv kožnih bolesti, zbog zasluga u liječenju oboljelih u epidemiji kuge koja je bila zavlada u Goi. Sveti Franjo Ksaverski najveći je misionar svih vremena. Svim je snagama vršio Isusovu zapovijed: „Pođite i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i

Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio.“ Franjo je sve činio i trpio ne bi li ispunio želju i zapovijed svojeg učitelja Isusa Krista! Kao Isusovi učenici krštenjem smo i mi dužni širiti Božje kraljevstvo, ispunjavajući tako zapovijedi Krista Kralja.

Rješavanje problema:

Učenici u paru rješavaju dobiveni zadatak.

Iznošenje rezultata:

Vjeroučitelj proziva nekoliko parova, a prozvani učenici pred kolegama prezentiraju svoj rad u obliku novinarskog intervjua (jedan učenik glumi novinara i postavlja pitanja, a drugi učenik glumu sv. Franju Ksaverskoga i odgovara na postavljena pitanja).

Sinteza:

Nakon iznošenja rezultata vjeroučitelj učenicima dijeli kartice (tzv. osobnu iskaznicu sv. Franje Ksaverskoga), na koje će učenici upisati osnovne podatke o svetcu. Vjeroučitelj i učenici zajedno rješavaju osobnu iskaznicu sv. Franje Ksaverskoga.

	<p>Ime: Datum rođenja: Mjesto rođenja: Nacionalnost:</p>
<p>Studij: Redovnička zajednica: Najveće države u kojima je djelovao kao misionar: Datum i godina smrti: Godina proglašenja svetim: Zaštitnik:</p>	

	<p>Ime: Franjo Ksaverski Datum rođenja: 7. travnja 1506. Mjesto rođenja: dvorac Xavier, Španjolska Nacionalnost: Bask</p>
<p>Studij: Sveučilište Sorbona, Pariz Redovnička zajednica: Družba Isusova Najveće države u kojima je djelovao kao misionar: Indija, Japan Datum i godina smrti: 3. prosinca 1552. Godina proglašenja svetim: 1622. Zaštitnik: misija i misionara, pomoraca u olujama</p>	

Aktualizacija:

Zahvaljujući sv. Franji Ksaverskomu, u mnogim azijskim zemljama i dalje postoje kršćanske zajednice. Iako kršćanske zajednice u zemljama poput Indije, Kine i Japana nisu velike, one su iznimno važne za Katoličku crkvu. Zbog svoje malobrojnosti, a često i zbog teških životnih uvjeta (progoni, siromaštvo) te zajednice zaslužuju našu pomoć. Upravo je vrijeme došašća idealno vrijeme da se sjetimo naše kršćanske braće i sestara u tim zemljama. Ovo liturgijsko vrijeme vrijeme je pripreme za svetkovinu Božića, a ima li bolje pripreme od pomaganja drugim ljudima? Pomagati možemo materijalnim darovima, ali pomagati možemo i molitvom za druge ljude. Zna li možda tko što je *Misijska krunica*? *Misijsku krunicu* osmislio je sluga Božji Fulton Sheen sa željom da se katolici mole za potrebe misionara i misija na svim kontinentima. Krunica na koju se moli sastoji se od zrna zelene, crvene, bijele, plave i žute boje (vjeroučitelj učenici-

ma pokazuje misijsku krunicu). Zelena boja predstavlja Afriku, crvena Južnu i Sjevernu Ameriku, bijela Europu, plava Oceaniju i žuta Aziju. Mi ćemo na kraju ovog sata izmoliti „žutu“ deseticu, za potrebe misionara i misija u Aziji (vjeroučitelj proziva jednog učenika koji želi predvoditi deseticu *Krunice*).

Molitveni završetak:

Desetica *Krunice* za potrebe misionara i misija u Aziji.

RAZMATRANJA RADOSNIH OTAJSTAVA

1. otajstvo: AFRIKA

*Koga si, Djevice,
po Duhu Svetom začela*

Dobri Bog po arkanđelu Gabrielu povjerio je Mariji najposebnije poslanje u povijesti svijeta: biti Majkom utjelovljenog Sina Božjega. Njezinim slobodnim pristankom, punim povjerenja u Boga i njegov plan, začet je Krist Gospodin. Bit će to za nju put velike radosti, ali i trpljenja. Pitanja koja će se u njoj rađati i strahove koji će se javljati nadvladavat će pouzdanjem u Nebeskog Oca. U pojedinim zemljama Afrike opasno je ispovijedati kršćansku vjeru. Divan je primjer blaženih alžirskih mučenika, o kojima je snimljen film *O ljudima i bogovima*, koji su se zbog dolaska terorista našli pred odlukom: ostati u Alžiru i nastaviti svjedočiti za Krista ili otići živjeti na sigurnije mjesto. Odlučili su ostati i uskoro su ubijeni. Krist se začinje u srcima mnogih upravo po svjedočanstvu života onih koji u ključnim trenut-

cima znaju, poput Marije, reći: „Neka mi bude po tvojoj riječi!“ Molimo za ljude u Africi da po hrabrosti, ljubavi i požrtvornosti misionara Krist bude začet i u njihovim srcima!

2. otajstvo: AMERIKA

*Koga si, Djevice,
Elizabeti u pohode nosila*

Istraživanja su pokazala da dijete već u majčinu krilu raspoznaje nježni majčin glas, kojim mu ona govori, pjeva, tepa. Dijete reagira samo na glas svoje majke. Ali kad je Marija došla u pohod Elizabeti, Ivan u Elizabetinu krilu zaigra od radosti čuvši Marijin predivni glas. To je čudo! Ivan je osjetio da je došla jedna posebna Majka, Majka Spasitelja Svijeta. Susret s Isusom i Marijom donosi posebnu radost i mir. Kad se Blažena Djevica Marija u 16. stoljeću ukazala svetomu Ivanu Diegu u Meksiku, rekla mu je: „Malo moje dijete, najmanje od svih, neka te ništa ne uznemiruje.

Zar ne znaš da si u mojem krilu? Zar ja nisam tu, ja koja sam tvoja Majka?“ Molimo za ljude u Americi da u mnoštvu različitih nemira koji ih tište pronađu mir u susretu s Isusom, kojega neka im donesu misionari i svi domaći kršćani svjedočanstvom svojeg života!

3. otajstvo: EUROPA

Koga si, Djevice, rodila

Troje djece u Fátimi 1917. godine tvrdilo je da im se ukazuje Gospa. 13. srpnja te godine, prigodom ukazanja, Gospa im je rekla da će u listopadskom ukazanju dati znak koji će pomoći drugima da povjeruju u istinitost ukazanja. 13. listopada 1917. pred očima oko 70 000 ljudi dogodilo se fatimsko „čudo Sunca“. Jedan od najvećih znakova koje je Gospodin dao Europi i svijetu u 20. stoljeću, da bi ponovno zagrijao srca ljudi za vjeru u Isusa Krista i potaknuo ih na obraćenje. Molimo za ljude u Europi da dopuste toplini Kristove ljubavi da ogrije hladnoću u njihovim srcima, da svjetlo sunca njegova milosrđa i istine obasja njihove oči, da se Krist rodi u srcima mnogih!

4. otajstvo: AUSTRALIJA I OCEANIJA

Koga si, Djevice, u Hramu prikazala

Prikazati dijete Bogu znači predati život djeteta u ruke onoga koji to dijete najviše voli, preporučiti ga njegovu vodstvu i zaštiti. Neki svećenici i redovnice otkrili su tek kad su se posvetili Bogu da je netko od njihovih roditelja, baka ili djedova cijeli život molio na nakanu za njihov duhovni poziv. Predivna svjedočanstva! S druge strane, ponekad se tko mora probijati da bi ostvario svoj poziv, bez podrške svojih najbližih, što može biti vrlo teško. Kada Bog od koga što traži, tad je neizmjereno veće ono što će on toj osobi dati. Molimo za otvorenost ljudi u Australiji i Oceaniji duhovnomu pozivu, da bi iskusili koliko je Bog dobar i velikodušan onima koji mu s povjerenjem potpuno predaju sebe i sve svoje!

5. otajstvo: AZIJA

Koga si, Djevice, u Hramu našla

Kakvo je olakšanje nastupilo u Marijinu i Josipovu srcu kad su pronašli Isusa u Hramu, nakon što su ga nekoliko dana tražili. Kako mora da su bili teški ti trenutci traženja za njih, ispunjeni neizvjesnošću i strahom: „Što ako se što dogodilo onomu kojeg nam je Otac Nebeski povjerio u ruke?“ No Isus je bio na sigurnome, upravo ondje gdje je Otac htio da bude. Hram u kojem Isus danas želi prebivati jest srce čovjeka, u koji on ulazi sakramentom svetog krštenja. On želi biti unutarnji Učitelj evanđeoskog načina života. Njega kršćanin sluša u molitvi, u glasu svoje savjesti, čitajući *Sveto pismo*. Sve je lakše i ljepše kada pronađemo Isusa. Toli-ke brige i strahovi nestaju, toli-ki problemi se rješavaju, toli-ko je lakše nositi križ života! Molimo za ljude u Aziji da pronađu Isusa u Hramu svojeg srca kao Učitelja koji jedini ima riječi života vječnoga.

UVOD U MISU NA DAN DJELA SVETOG DJETINJSTVA, BOGOJAVLJENJE – SVETA TRI KRALJA 2022.

Danas Crkva obilježava dan Djela svetog djetinjstva, papinskoga misijskog djela, koje ima geslo „Djeca pomažu djeci.“ Za ovaj dan i svetkovinu pripremali smo se tijekom cijelog vremena došašća. Kao što su se Tri kralja došla pokloniti novorođenom Djetetu Isusu i donijela mu svoje darove: tamjan, zlato i smirnu, i mi smo se pripremali molitvom i prikupljali novčana sredstva koja darujemo siromašnoj djeci u misijskim zemljama. Neka Gospodin učini da naša srca ostanu trajno otvorena za potrebite, odbačene i bolesne. Podari nam, Gospodine, svojeg Duha. Neka on po tvojoj riječi ispuni i oblikuje našu nutrinu i naš život.

MOLITVA VJERNIKA za Dan Djela svetog djetinjstva, Bogojavljenje – Sveta Tri kralja 2022.

Pomolimo se Ocu Nebeskomu, izvoru svake dobrote i milosti, da nam po zagovoru BDM i zaštitnika misija pomogne ostvariti naše misijsko poslanje. Molimo zajedno:

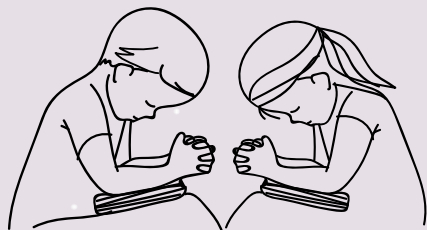
Podari nam evanđeosko srce, Gospodine!

Skrušena i raskajana srca molimo Božje milosrđe i iskreno se pokajimo za sve svoje grijehе, mane i propuste. Ispovijedam se...

Oče Nebeski, po krštenju smo postali tvoja ljubljena djeca. Učini da se po Crkvi svi ljudi na svijetu osjete kao zajednica tvojih sinova i kćeri, molimo te.

Oče Nebeski, ti nas pozivaš da hodimo dostojno svojeg poziva i da ti se svidimo u svakoj stvari. Daj da donesemo obilate plodove dobrih i milosrdnih djela, molimo te.

Oče Nebeski, u svijetu je puno nepravde, zloupotrebe i iskorištavanja djece i mladih. Pomozi svima koji rade na zaštiti djece i mladih, da djeca cijelog svijeta budu sigurna te da imaju iste uvjete odrastanja i života, molimo te.

Oče Nebeski, ti nas pozivaš na savršenu ljubav. Daj da se po svima nama, a posebno po djeci, širi kraljevstvo tvoje ljubavi, mira i pravednosti, molimo te.

Oče Nebeski, daj svim pokojnim misionarima, prijateljima misija, djeci koja su umrla iz bilo kojeg razloga i svim vjernicima vječnu radost u nebesima, molimo te.

Oče Nebeski, geslo Djela svetog djetinjstva glasi „Djeca pomažu djeci.“ Iskorijeni glad, bijedu i siromaštvo, da djeca cijelog svijeta osjete vjerničku solidarnost, međusobnu povezanost i zajedništvo ljubavi, molimo te.

Oče Nebeski, ti si jedini svet i sve nas pozivaš na svetost. Ispuni nas potrebnom milošću da živimo i hodimo kao djeca svjetla koje će obasjati sve ljude i sve krajeve svijeta. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Oče Nebeski, tvoj sin Isus Krist došao je služiti, a ne da bude služen. Nauči nas služiti posebno obespravljenoj i odbačenoj djeci te svima koji su potrebni tvoje blizine i milosrđa, molimo te.

vlač. Oliver Jerković,
Vrhbosanska nadbiskupija

Na vjeronauku u školi prije Božića postavio sam zadatak da svatko treba sastaviti jednostavnu molitvu, u nekoliko riječi obratiti se Malomu Isusu, koji se za sve nas, i velike i malene, rodio u priprostoj štatici. „Što ti moliš novorođenoga Kralja?“ bio je naš zadatak.

DAN DJELA SV. DJETINJSTVA – HOMILIJA

Djeca su spremno to prihvatila i već za nekoliko minuta počela su se javljati sa željom da pročitaju onu što su sastavila. Bilo je raznih molitava, odnosno želja: nova torba, neka igračka, da za Božić bude snijega, da ove godine za Božić budu kod bake itd. No molitva jednog djeteta posebno me dirnula. Prišlo mi je i reklo: „Velečasni, ja imam samo jednu molbu“, te pokazalo tu napisanu molitvu koja je glasila: „Dragi moj Mali Isuse, ja imam samo jednu želju, a to je da moja mama i moj tata budu ponovno zajedno.“ Bila je to žarka želja jednog djeteta, iskrena, bezazlena, jednostavna. Bio je to njegov bolni vapaj, kojim se pridružuje brojnim vapajima djece širom svijeta koja su u raznim potrebama: za hranom, za ljubavlju, jednostavno, za normalnim življenjem svojeg djetinjstva.

Na današnji dan, dan Bogojavljenja, dan objave Boga cijelomu svijetu u liku malog djeteta, naše misli, molitve, naša

srca usmjerena su prema toj djeci. Obilježavamo Dan Djela sv. djetinjstva, čije geslo „Djeca pomažu djeci“ treba svima nama, i malima i velikima, pomoći da naša srca ostanu ili postanu djetinja, a to onda znači biti široka srca, srca otvorena za druge, posebno za one najmanje među nama, čijih je kraljevstvo Božje. Sluga Božji Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup, koji se posebno skrbio za malene, utemeljivši družbu Služavke Malog Isusa, znao je reći: „Imaj srce djetinje.“

Kada obilježavamo ovaj dan, onda obično imamo pred sobom sliku djeteta iz Afrike, kojemu nedostaju male, obične stvari za normalan život. Mnogo je takvih slika širom svijeta. Zabrinjavajući je izvještaj organizacije „Save the Children“, koji kaže da gotovo 20 milijuna djece odrasta u siromaštvu u Europi (izvješće je rezultat ispitivanja u 14 zemalja, od kojih devet u EU-u i pet izvan EU-a). Djeca koja u školu idu gladna,

spavaju na hladnoći itd. Ako je tako u Europi, koja ima najmanju nejednakost u svijetu, kako li je onda u ostalim krajevima svijeta? Zasižno još teže i dramatičnije. Stoga papa Franjo često nas kršćane poziva na aktivnost, na intervenciju, na solidarnost i blizinu prema siromašnima, pogotovo na blizinu prema djeci koja pate.

Slavili smo ovih dana božićno otajstvo, okupljamo se oko jaslca, koje posebno i s ljubavlju pravimo u našim župama, zajednicama ili obiteljima. Zapravo okupljamo se oko jednog Djeteta, Malenog Isusa i našeg Boga. Iznova mu se divimo i zahvaljujemo što je radi nas i radi našeg spasenja sišao s neba, rodio se u krilu Djevice Marije. Sebe je osiromašio da bi nas obogatio! Slaveći ovu svetkovinu Bogojavljenja opet gledamo u jaslce i vidimo mnoštvo životinja, zatim zanimljivih i dragih likova: pastira, slugu, anđela, ali i tri neobična čovjeka, mudraca ili, jednostavno, sveta tri kralja. Da, sve ti su, u punom smislu te riječi. Njihov čin jest svetost: željeli

su susresti Boga! Kreću s istoka za neobičnom zvijezdom, dolaze do Betlehema i ondje nalaze čežnju svojeg srca, novorođenog Kralja, kojemu se duboko klanjaju. I pritom ga darivaju bogatim darima, što nam je divan primjer: ne samo misliti, nego i nešto konkretno činiti. Oni izlaze iz udobnosti svojih palača ili domova, na svojem putu prošli su i osjetili dosta neugodnosti, ali se sve to isplatilo jer su se „obradovali velikom radošću“ i poklonili su se Malomu Isusu. Ta velika radost zasigurno je obilježila cijeli njihov život.

Evo nam braćo i sestre, na ovaj sveti dan Bogojavljenja i Dan Djela svetog djetinjstva, izvršne poruke i primjera. Nasljedovati ove kraljeve, mudrace s istoka, trebao bi biti ne samo program, nego i život jednog kršćanina. Njih je krasila spremnost. Spremnost poći Djetetu! Spremnost odazvati se Gospodnjemu pozivu! Nakon što su vidjeli zvijezdu, odmah su bez ikakva oklijevanja i s velikom žurbom pošli u Betlehem. Nisu se bojali, nisu se „izvlačili“,

nisu mrmljali, nisu pravili strašne projekte, planove itd. Nisu radili sve ono što mi danas činimo u raznim birokratskim procedurama, u kojima se znamo pogubiti i zaboraviti svoj cilj.

Stoga tebe kršćanine, tebe brate i sestro, treba krasiti ista spremnost mudraca. Spremnost djelovati! Spremnost ići ponajprije ususret tomu Malom Djetetu, Bogu, pokloniti mu se. A onda i spremnost u svoj djeci svijeta vidjeti i prepoznati Malog Isusa. Onda se tek tada i mi možemo istinski radovati, poput mudraca. Evanđelist kaže da su se mudraci drugim putem vratili u svoju zemlju. U potragu su pošli spremna i otvorena srca, a vraćaju se obogaćeni. Spremno i otvoreno srce vodi onomu istinskom bogatstvu. Bogatimo se stoga u Bogu! A kako rekoh, to možemo samo srca djetinjega.

Pa neka ovaj današnji dan i njegovo geslo „Djeca pomažu djeci“ probudi u svima nama taj duh spremnosti te da, čuvši Gospodnji glas, nitko od nas ne bude srca tvrda. Amen!

A map of East Africa showing countries like Sudan, South Sudan, Ethiopia, Uganda, Kenya, Rwanda, and Burundi. Major cities like Khartoum, Juba, Kampala, Kigali, and Nairobi are marked. Lake Victoria is also shown. The map is partially obscured by a red shape on the left and a green shape on the right.

djeca
pomažu
djeci

